

Sự Kiêu Ngạo Mù Quáng của Phương Tây và Sự Bất Khả Thi của Ngoại Giao

Bởi Frank , 24 Tháng 9 2026

Sự Kiêu Ngạo Mù Quáng của Phương Tây và Sự Bất Khả Thi của Ngoại Giao

Bởi Frank Dumon

Giới thiệu: Sự Sụp Đổ Của Một Trật Tự Thế Giới - Ngày 23 tháng 9 năm 2026

Trật tự quốc tế, được thiết lập sau Chiến tranh Thế giới thứ hai với nhiều lời hứa hẹn về hòa bình và hợp tác, không chỉ đang lung lay; nó đang ở trong tình trạng suy thoái nghiêm trọng. Các thể chế từng được dự định để ngăn chặn các cuộc chiến tranh xâm lược đã bị giảm xuống thành những vỏ rỗng tuếch, được sử dụng như đạo cụ cho sự kịch tính hóa của một bá quyền đang hấp hối. Năm nay, Đại hội đồng Liên Hợp Quốc lần thứ 81 tại New York đã không phục vụ như một diễn đàn đối thoại, mà là một sân khấu cho các mối đe dọa hiện sinh, sự tuyệt vọng chiến lược và mức độ mù quáng kiêu ngạo sẽ đi vào lịch sử như điểm thấp nhất của sự

phá sản ngoại giao phương Tây.

Bài phân tích này, dựa trên các bài phát biểu gần đây, các diễn biến địa chính trị và những quan sát sắc bén của các nhà báo độc lập và các nhà phân tích chiến lược, phác họa một bức tranh âm đạm nhưng cần thiết về thực tế. Phương Tây, dẫn đầu bởi Hoa Kỳ mắc kẹt trong ngõ cụt ý thức hệ, và châu Âu mù quáng chạy theo, khiến cho giải pháp ngoại giao cho các xung đột lớn của thời đại chúng ta trở nên bất khả thi. Điều này được duy trì bởi một hệ thống truyền thông bị kiểm soát gần như một trăm phần trăm và bán một câu chuyện hoàn toàn không phù hợp với thực tế khách quan. **Như nhà báo người Palestine-Syria Leith Marouf đã nhận định đúng đắn, uy tín của truyền thông đế quốc phương Tây đã hoàn toàn biến mất, không chỉ trên toàn thế giới mà còn ngay cả trong chính dân chúng của họ.** Trong bài viết này, được chia thành ba phần, các khía cạnh quân sự, truyền thông và chiến lược của cuộc khủng hoảng này sẽ được mổ xẻ, bổ sung thêm bối cảnh lịch sử và lời kêu gọi khẩn cấp quay trở lại nền ngoại giao trung thực.

Phần 1: Ảo Tưởng Về Sức Mạnh Quân Sự Và Ngõ Cụt Chiến Lược

LHQ Như Một Sân Khấu Cho Ngôn Từ Chiến Tranh: [Bài Phát Biểu Toàn Văn](#) Của Trump Với Đoạn Trích Dưới Đây

Bài phát biểu dài 38 phút của vị Tổng thống thứ 47 của Hoa Kỳ tại Phiên họp thứ 81 của Liên Hợp Quốc ở New York, gả khỉ đột màu cam Donald Trump, là bài phát biểu của một kẻ điên loạn, hung hăng, đáng lẽ phải ở trong trại tâm thần hoặc ít nhất là trong tù vì tội ác chiến tranh cùng với đồng phạm Netanyahu của hắn.

Vào thứ Ba, ngày 22 tháng 9 năm 2026, Tổng thống Mỹ đã có bài phát biểu kéo dài 38 phút trước Đại hội đồng LHQ. Thay vì ngôn ngữ ngoại giao thường thấy tại diễn đàn này, ông đã phác họa tầm nhìn về quyền lực thế giới theo kiểu "**Kẻ thắng lấy tất cả**". Ông công khai đặt câu hỏi liệu Hoa Kỳ có nên hoàn toàn "**tiêu diệt**" Cộng hòa Hồi giáo Iran hay không, **và ông đã làm điều đó từ chính bục giảng được tạo ra để ngăn chặn chính xác những cuộc chiến tranh xâm lược như vậy.** Ngôn từ này đi kèm với những nhận xét mỉa mai về việc "đánh cắp" dầu mỏ Venezuela, ôm ấp câu nói cũ kỹ của chủ nghĩa đế quốc "kẻ thắng cuộc lấy hết chiến lợi phẩm".

Bài phát biểu này không phải là dấu hiệu của sức mạnh, mà là của sự tuyệt vọng chiến lược. Như Bộ tổng tham mưu Iran đã nhận định đúng đắn trong phản ứng của họ: những lời lẽ như vậy chứng tỏ ngỗ cụt chiến lược của Mỹ trong cuộc xâm lược chống lại dân tộc Iran. Việc lặp lại các tuyên bố vô căn cứ và đe dọa, khi bộ máy quân sự Mỹ đang kiệt quệ, không phải là dấu hiệu của sức mạnh, mà là của sự hoảng loạn. Phương Tây có xu hướng nhầm lẫn leo thang quân sự với tiến bộ chiến lược, một sai lầm tư duy đã từng gây chết người ở Việt Nam, Afghanistan, Iraq và Libya.

Vạch Trần NATO: 5.000 Chuyến Bay và Huyền Thoại Về Cuộc Chiến "Giới Hạn"

Trong khi Tổng thống Mỹ đưa ra lời đe dọa, Tổng thư ký NATO Mark Rutte đã đưa ra một lời thú nhận đáng chú ý và tiết lộ. Ông nói với thế giới rằng **hơn 5.000 máy bay đã cất cánh từ châu Âu để hỗ trợ các hoạt động do Mỹ dẫn đầu trong cuộc chiến tranh xâm lược chống lại Iran** (chiến dịch 40 ngày được gọi là "Epic Fury"). Tuyên bố này có tầm quan trọng lịch sử. Đó là sự xác nhận chính thức, dù ngoài ý muốn, rằng NATO với tư cách là một liên minh đang trực tiếp và vô điều kiện tham gia vào cuộc chiến này.

Leith Marouf chỉ ra sắc sảo rằng sức mạnh kết hợp của NATO, các quốc gia Vùng Vịnh (GCC) và Israel đã được triển khai chống lại người dân Gaza, Lebanon và Yemen trong ba năm qua. Huyền thoại rằng Israel tự mình tiến hành các cuộc chiến này là một trò hề. Israel, theo lời của Marouf, là một "gò rác nhỏ bé" không có khả năng tự mình tiến hành các cuộc chiến khu vực này. Chính sức mạnh kết hợp của đế chế phương Tây đã bị Trục Kháng Chiến làm nhục trong ba năm qua. Ngay cả dân chúng bị bao vây ở Gaza cũng có thể cầm chân lực lượng vượt trội này. Nếu sức mạnh kết hợp, vượt trội về công nghệ này không thể đánh bại Iran bằng các phương tiện thông thường, thì phương Tây chỉ còn một lựa chọn duy nhất: đe dọa sử dụng vũ khí hạt nhân.

Tuy nhiên, mối đe dọa hạt nhân này cũng là một ảo tưởng. Việc Mỹ sử dụng vũ khí hạt nhân chống lại Iran không chỉ là một suy nghĩ đáng lên án về mặt đạo đức, mà còn bất khả thi về mặt chiến lược nếu không kích động phản ứng từ các siêu cường khác, Trung Quốc và Nga. Một sự leo thang như vậy sẽ đồng nghĩa với sự diệt vong của nhân loại, một thực tế khiến ngay cả những nhà chiến lược điều hâu nhất ở Washington cũng phải e dè. Israel cũng sẽ không sử dụng vũ khí hạt nhân, vì một cuộc tấn công vào các cơ sở hạt nhân của Iran sẽ không tránh khỏi dẫn đến các cuộc trả đũa tàn khốc nhằm vào lãnh thổ nhỏ bé của Israel, biến chính nước này thành một vùng đất hoang phóng xạ.

Thực Tế Công Nghệ: Vũ Khí Siêu Thanh Và Sự Dễ Bị Tổn Thương Của Phương Tây

Iran không chỉ đe dọa mở rộng phạm vi địa lý của xung đột mà còn có phương tiện để hiện thực hóa mối đe dọa này. Một thực tế quan trọng bị phương Tây bỏ qua là Iran là một trong số ít quốc gia trên thế giới có thể phóng vệ tinh vào không gian và giữ chúng trên quỹ đạo. Thành tựu công nghệ này ngụ ý trực tiếp rằng Iran có thể trang bị cho cùng những tên lửa dùng để phóng vệ tinh các đầu đạn siêu thanh hoặc đa đầu đạn.

Điều này có nghĩa là Iran có khả năng tấn công các mục tiêu ở châu Âu hoặc Bắc Mỹ. Đây là một bước tiến công nghệ đơn giản một khi đã đạt đến giới hạn của du hành vũ trụ. Thực tế này bị các nhà hoạch định chính sách phương Tây bỏ qua vì nó không phù hợp với câu chuyện về một kẻ thù "lạc hậu" hoặc "bị cô lập". Sự thật là Trục Kháng Chiến đã phát triển về mặt công nghệ và chiến lược, trong khi phương Tây vẫn mắc kẹt trong các học thuyết lỗi thời về ưu thế trên không và các biện pháp trừng phạt kinh tế ngày càng kém hiệu quả.

Phần 2: Truyền Thông Như Cổ Máy Tuyên Truyền Và Sự Phong Tỏa Ngoại Giao

Sự Mất Uy Tín Hoàn Toàn Của Truyền Thông Phương Tây

Leith Marouf khẳng định rằng truyền thông chính thống ở phương Tây đã mất 100% uy tín, không chỉ đối với dân số thế giới mà còn đối với công dân của các quốc gia nơi truyền thông này hoạt động. Quan sát này là nền tảng để hiểu tại sao các giải pháp ngoại giao lại trở nên bất khả thi. **Một nền dân chủ không thể thực hiện chính sách đối ngoại hợp lý nếu dân chúng được nuôi dưỡng bằng sự tuyên truyền non nớt, nhuộm màu ý thức hệ và thiếu mọi sắc thái.**

Truyền thông phương Tây không hoạt động như một con chó canh gác quyền lực, mà như bộ phận quan hệ công chúng của phức hợp công nghiệp-quân sự. Khi xuất hiện các báo cáo về "các cuộc đàm phán gián tiếp" giữa Mỹ và Iran thông qua các trung gian Qatar bên lề Đại hội đồng LHQ, truyền thông đóng khung điều này như bằng chứng cho thấy Iran "lo lắng" và "rút lui". Tuy nhiên, Bộ Ngoại giao Iran đã nhanh chóng bác bỏ các luận điệu này bằng cách nhấn mạnh rằng không có gì mới trong các tiếp xúc này và Mỹ trước hết phải tuân thủ biên bản ghi nhớ (MOU) đã ký vào tháng Sáu. Truyền thông cũng cố gắng bán câu chuyện rằng

Iran sẵn sàng mở eo biển Hormuz để hạ giá dầu, một cách đóng khung che giấu lệnh phong tỏa hung hăng do chính Mỹ áp đặt.

Vai Trò Của Qatar Và Ảo Tưởng Về Truyền Thông Ả Rập Độc Lập

Tuyên bố rằng Iran tìm kiếm đàm phán bắt nguồn từ các nguồn Qatar. Qatar, như Marouf lưu ý, đã tự định vị mình là bậc thầy tuyên truyền trong thế giới Ả Rập thay mặt cho đế chế. Ngay cả [Al Jazeera](#), vốn thu hút hàng triệu khán giả vào đầu những năm 2000 với vẻ ngoài độc lập, đã giảm xuống còn khoảng tám triệu người xem trong thị trường 600 triệu người nói tiếng Ả Rập. Dân chúng nhìn thấu chương trình nghị sự kép này.

Sự sỉ nhục của các nhà lãnh đạo Ả Rập đã trở nên đau đớn qua các hình ảnh lan truyền trên mạng xã hội: các tổng thống và quốc vương Ả Rập đứng dậy khỏi ghế như học sinh và vội vã chỉ tay hoặc bắt tay hoàng đế Mỹ, trong một màn trình diễn sự phục tùng trái ngược với tu từ về chủ quyền. Các nhà lãnh đạo này đã tự làm nhục mình công khai nhiều lần trong ba năm qua, mà không hề có dấu hiệu khiêm tốn hay sẵn sàng chấm dứt sự phục tùng đối với đế chế. Ngoại lệ cho điều này, như thấy trong video trên, là Vua Jordan, người đã công khai lên án các tội ác chiến tranh của Israel ở Gaza và Bờ Tây. Lập trường dũng cảm này bị truyền thông phương Tây gạt ra bên lề vì nó không phù hợp với câu chuyện về một khu vực thống nhất do phương Tây dẫn dắt.

Cuộc Walkout (Bỏ Phòng Họp): Sự Kiêu Ngạo Như Một Công Cụ Ngoại Giao

Điều này cho thấy một khoảnh khắc biểu tượng striking: phái đoàn Mỹ rời khỏi phòng họp trong khi Tổng thống Iran lên án các tội ác của Mỹ và Israel. Đây không phải là một cuộc phản đối ngoại giao; đó là sự biểu hiện vật lý của sự kiêu ngạo mù quáng của phương Tây. Thay vì bác bỏ các cáo buộc bằng sự thật hoặc thừa nhận trách nhiệm của mình, họ chọn chiến thuật trẻ con là bỏ đi. Đó là sự từ chối đối mặt với thực tế. Đó là thái độ của một cường quốc biết rằng mình không có sự bảo vệ nào về mặt đạo đức hay thực tế, và do đó chọn cách phớt lờ bản cáo trạng.

Chiến Tranh Kinh Tế: Lệnh Phong Tỏa Các Hãng Hàng Không

Hành động tuyệt vọng cuối cùng của Mỹ là tấn công các hãng hàng không bay đến và đi từ Iran. Gần đây, các chuyến bay đã bị giảm hoặc đình chỉ bởi các hãng hàng không ở Georgia, Azerbaijan, Iraq, Oman, Qatar và Thổ Nhĩ Kỳ. Mục tiêu là sự cô lập hoàn toàn. Nhưng chiến lược này đã thất bại. Nga và Trung Quốc từ chối ngừng các

kết nối hàng không với Iran. Hơn nữa, bất kỳ ai muốn đến Iran đều có thể dễ dàng bay đến một nước láng giềng và vượt biên giới.

Những người duy nhất thực sự chịu thiệt hại là cộng đồng người Iran hải ngoại có quốc tịch kép, phần lớn trong số họ về mặt lịch sử cảm thông với Shah hoặc Israel. Do đó, về bản chất, đây là một hành động mang tính biểu tượng tố cáo sự yếu kém của Mỹ. Hơn nữa, nếu Iran quyết định trả đũa bằng cách nhắm mục tiêu vào các sân bay ở các quốc gia chư hầu trên bán đảo Ả Rập (như Bahrain hoặc Qatar), tác động đối với mạng lưới thương mại quốc tế của đế chế sẽ lớn hơn theo cấp số nhân so với tác động đối với Iran. Lịch sử dạy chúng ta rằng các hành động trả đũa của Iran (như việc đóng cửa eo biển Hormuz hoặc các hành động ở Biển Đỏ của người Yemen) gây ra thiệt hại kinh tế gấp nhiều lần cho các nền kinh tế phương Tây so với thiệt hại mà chính Iran phải chịu.

Phần 3: Lệnh Tự Sát Của Châu Âu Và Lời Kêu Gọi Ngoại Giao

Kịch Bản Của Steve Jermy: Con Đường Dẫn Đến Sự Diệt Vong Của Châu Âu

Trong khi sự chú ý của truyền thông thường tập trung vào Trung Đông, châu Âu đang chuẩn bị cho một sai lầm thảm khốc thậm chí còn lớn hơn. Như được mô tả chi tiết trong bản ghi thứ hai của Steve Jermy ("The coming war with Russia - a European road to ruin"), các nhà lãnh đạo NATO, EU và E3 (Macron, Merz, và có thể là những người khác sớm thôi) đang dẫn dắt châu Âu đến một cuộc chiến với Nga vào năm 2030. Tuy nhiên, với tư thế hiếu chiến hiện tại của châu Âu, Nga có thể quyết định tấn công sớm hơn.

Bối cảnh chiến lược rất rõ ràng: gốc rễ của cuộc khủng hoảng này nằm ở năm 1989. Cơ hội xây dựng một kiến trúc an ninh châu Âu bền vững, bao trùm, phù hợp với các lợi ích an ninh hợp pháp của Nga đã bị lãng phí. Thay vào đó, NATO đã mở rộng không ngừng về phía đông, bất chấp những cảnh báo từ các tiếng nói tiên tri như George Kennan, William J. Burns, Henry Kissinger và John Mearsheimer. Đối với Nga, cuộc chiến ở Ukraine là một cuộc chiến sinh tồn phòng thủ trước một mối đe dọa hiện sinh, một thực tế mà các nhà lãnh đạo phương Tây từ chối thừa nhận, ưu tiên một câu chuyện đơn giản hóa về "**tham vọng đế quốc không kiểm chế**".

Thực Tế Quân Sự: Sự Dễ Bị Tổn Thương Trước Tên Lửa Siêu Thanh Và Cơ Sở Hạ Tầng Năng Lượng

Các nhà lãnh đạo E3 đã công khai ý định tăng cường cung cấp máy bay không người lái tầm xa và tên lửa hành trình cho Ukraine, với mục đích tấn công sâu vào lãnh thổ Nga. Moscow đã cảnh báo rõ ràng rằng điều này sẽ dẫn đến các cuộc tấn công trực tiếp vào các cơ sở sản xuất của châu Âu. Nếu những cảnh báo này bị bỏ qua – điều rất có thể xảy ra, dựa trên tiền lệ của phương Tây – Nga sẽ tấn công vào cuối năm 2026.

Các tên lửa đạn đạo thông thường và siêu thanh (như Oreshnik) sẽ phá hủy các cơ sở then chốt ở Midlands của Anh, khu vực Ruhr của Đức và ngoại ô Bordeaux. Mặc dù Điều 5 của NATO được viện dẫn, nhưng sự bảo đảm này là rỗng tuếch. Tây Ban Nha và Hungary sẽ từ chối cử quân; Ý và Ba Lan sẽ do dự. Và quan trọng hơn: Nhà Trắng, vừa mới thất bại và kiệt quệ sau cuộc chiến ở Iran, với kho đạn dược trống rỗng và không có sự ủng hộ trong nước cho một cuộc chiến mới, sẽ từ chối can thiệp. Mỹ chọn chủ nghĩa biệt lập, và châu Âu đứng một mình.

Ba tháng đầu tiên của một cuộc xung đột như vậy sẽ là thảm họa. Các gói tấn công của châu Âu sẽ bị phá hủy bởi các mạng lưới S-400 và S-500 nhiều lớp của Nga. Nếu không có sự trấn áp phòng không đối phương của Mỹ, ưu thế trên không là không thể. Sau đó, Nga sẽ phá hủy các sân bay, căn cứ huấn luyện, cảng biển và các trung tâm hậu cần, dẫn đến hàng nghìn thương vong quân sự. Đồng thời, cơ sở hạ tầng năng lượng của châu Âu (các terminal khí đốt, nhà máy điện, các kết nối lưới điện) sẽ bị tháo dỡ có hệ thống, giống như cách Nga đã làm ở Ukraine kể từ năm 2022.

Châu Âu là nhà nhập khẩu hydrocacbon khu vực lớn nhất thế giới (12,8 triệu thùng mỗi ngày). Một cuộc phong tỏa bởi tàu ngầm Nga ở Biển Bắc và Đại Tây Dương sẽ khiến bảo hiểm hàng hải biến mất và nhập khẩu đình trệ. Không có dầu diesel, các hệ thống nông nghiệp, đánh bắt cá và hậu cần thực phẩm sẽ sụp đổ. Trong vòng hai đến ba tháng, châu Âu sẽ lao vào một cuộc khủng hoảng kinh tế vượt qua cả Đại Suy thoái những năm 1930, với mức co rút hơn 10% và sự sụp đổ của tài chính công.

Yếu Tố Trung Quốc: Lý Trí So Với Sự Tự Hủy Diệt Của Phương Tây

Trong khi châu Âu chạy về phía vực thẳm, Trung Quốc vẫn là tiếng nói của lý trí chiến lược. Hội nghị thượng đỉnh dự kiến giữa Chủ tịch Tập Cận Bình và Tổng thống Mỹ tại Washington xoay quanh việc liệu Trung Quốc có dỡ bỏ các hạn chế đối với nam châm đất hiếm, vốn rất cần thiết cho ngành công nghiệp quân sự của Mỹ hay không. Trung Quốc tinh chế hơn 90% nguồn cung của thế giới.

Như Marouf phân tích, Trung Quốc không có động cơ nào để thay đổi chính sách này. Tại sao Trung Quốc lại cung cấp cho NATO và Mỹ phương tiện để sản xuất nhiều vũ khí hơn, không chỉ để tấn công Nga và Iran, mà cuối cùng là để bao vây chính Trung

Quốc? Đó sẽ là tự sát. Thay vào đó, bằng cách hạn chế xuất khẩu kim loại đất hiếm, Trung Quốc sẽ ngầm thể hiện rằng họ hỗ trợ các quốc gia cản trở bá quyền của Mỹ. Mỹ sẽ cố gắng tuyệt vọng tìm kiếm các lựa chọn thay thế, chẳng hạn như mở lại các mỏ ở Venezuela hoặc Colombia, nhưng đây là một quá trình chậm chạp và thảm họa về môi trường, không thể đáp ứng các nhu cầu quân sự tức thời.

Kết Luận: Sự Cần Thiết Của Nền Ngoại Giao Trung Thực

Tướng [André Beaufre](#) đã viết: "**Trong chiến tranh, kẻ thua cuộc xứng đáng thua, vì thất bại của họ phải là kết quả của những sai lầm trong tư duy, được tạo ra trước hoặc trong cuộc xung đột.**" Phương Tây đã thể hiện một tiền lệ nhất quán về "những sai lầm trong tư duy" trong 25 năm qua, từ Afghanistan đến Ukraine. Nhưng lần này, stakes và hậu quả đối với công dân châu Âu là cao chưa từng có.

Giải pháp không phải là leo thang quân sự thêm nữa, mà là ngoại giao. Không phải ngoại giao của tối hậu thư hay các hội nghị hòa bình vô nghĩa nơi một bên bị loại trừ từ đầu, mà là ngoại giao của cuộc trò chuyện trung thực. Nhu cầu an ninh của Nga không khó hiểu: một Ukraine trung lập, không có tư cách thành viên NATO, và các bảo đảm an ninh thực sự. Đây là những điều kiện mà Nga và Ukraine gần như đã chấp nhận vào tháng 3 năm 2022, trước khi các nhà lãnh đạo phương Tây can thiệp để kéo dài cuộc chiến.

Đã đến lúc dân chúng châu Âu được mời tham gia tranh luận công khai về những rủi ro này. Các nhà lãnh đạo đang dẫn dắt chúng ta đến vực thẳm này nợ chúng ta hai điều: một đánh giá chiến lược trung thực, công khai về các rủi ro, và cơ hội để tiếng nói của chúng ta được lắng nghe. Vì chính chúng ta, chứ không phải họ, sẽ phải chiến đấu trong cuộc chiến và chịu đựng sự phá hủy cơ sở hạ tầng năng lượng, nền kinh tế và nền văn minh của chúng ta. Lựa chọn rất đơn giản: thay đổi hướng đi về phía hòa bình và ngoại giao trung thực, hoặc tiếp tục con đường của năm 1914, được dẫn dắt bởi một câu chuyện chính trị trái ngược với sự thật và thực tế.

Danh Sách Nguồn Và Tài Liệu Tham Khảo

- **Video 1 & Bản ghi 1:** Rachel Plevin phỏng vấn Leith Marouf (Giám đốc điều hành, Free Palestine TV). "NATO Chief Mark Rutte Admits that 5.000 Aircraft took off from Europe Just to Lose the Iran War". YouTube, ngày 23 tháng 9 năm 2026. *Chứa phân tích về 5.000 chuyến bay của NATO, ngõ cụt chiến lược của Mỹ, kiểm soát truyền thông và lập trường của Trung Quốc về kim loại đất hiếm.*

- **Bản ghi 2:** Steve Jermy. "The coming war with Russia - a European road to ruin". Substack, ngày 23 tháng 9 năm 2026. *Chứa kịch bản chi tiết về cuộc tấn công của Nga vào cơ sở hạ tầng châu Âu, sự dễ bị tổn thương của E3 và hậu quả kinh tế của tình trạng thiếu hụt năng lượng.*
- **Video 2:** "United States of America - President Addresses United Nations General Debate, 81st Session". YouTube. *Chứa tu từ "kẻ thắng lấy tất cả" và các mối đe dọa công khai nhắm vào Iran và các quốc gia có chủ quyền.*
- **Video 3:** "US Delegate Walks Out as Iran's President Condemns US-Israel Crimes". YouTube. *Minh họa sự kiêu ngạo ngoại giao và sự từ chối của phương Tây trong việc chịu trách nhiệm về các tội ác chiến tranh.*
- **Video 4:** "Jordan's King Condemns Israel's War Crimes in Gaza and the West Bank". YouTube. *Lời chứng từ lãnh đạo khu vực phá vỡ sự ủng hộ giả dối của phương Tây đối với Israel.*
- **Video 5:** "A Summary of Trump's 38-Minute Speech at the 81st UNGA". YouTube. *Tổng quan về giọng điệu hung hăng, đơn phương của bài phát biểu của Mỹ.*
- **Các Tài Liệu Tham Khảo Địa Chính Trị Bổ Sung:**
 - Carl von Clausewitz, *On War* (1832). Về sự cần thiết phải hiểu bản chất thực sự của một cuộc xung đột trước khi tham gia.
 - George Kennan, "A Fateful Error", *New York Times*, ngày 5 tháng 2 năm 1997. Về sai lầm của việc mở rộng NATO.
 - William J. Burns, "Nyet Means Nyet", cấp Đại sứ quán Mỹ tại Moscow, ngày 1 tháng 2 năm 2008 (WikiLeaks).
 - John J. Mearsheimer, "Why the Ukraine Crisis Is the West's Fault", *Foreign Affairs*, Sep/Oct 2014.
 - Tướng André Beaufre, *An Introduction to Strategy*. Về những sai lầm trong tư duy dẫn đến thất bại.
 - Cơ quan Năng lượng Quốc tế (IEA), *World Energy Outlook 2024*. Về sự dễ bị tổn thương của nhập khẩu năng lượng châu Âu.